

han kun drømmer om »at sove ind ved de evige Skoves Susen« for aldrig at vaagne mere.

En Mand, som en midaldrende Kvinde vinder tilbage for Livet, og som hun giver et Asyl i sit Hus.

Hvad er Gösta Berling? — Digteren, Poeten, skønt hans Digtværker snart er talte.

Derfor danser den gamle, tykke Provstinde, naar Gösta sætter sig til Klaveret, og derfor bliver der Glæde overalt, hvor han viser sig.

»Solskinnet ligner Gösta Berling — det glæder alle Mennesker, derfor tier alle med det onde, det har gjort!«

For se, Gösta Berling-Poeten, han er Øjeblikkets Mand, Stemningens Mand, og Øjeblikket og Stemningen er hans Lov, og derfor gaar hans Leg hen over Hjerter og Skæbner, saa let som Dansen gennem Lundene.

»Ak, Gösta Berling! stærkest og svagest blandt Mennesker!«

En afsat Præst, en Svirebroder, en Kavalier, og dog beder Menneskene dig med fuld Fortrøstning om Hjælp, naar Nøden er størst, fordi »Du er en Helt og kan opofre Dig!«

Paa Gösta Berling passer, hvad S. Kierkegaard har skrevet om Æstheten, — for han er jo selve Æstheten: »Æstheten er den troløseste af alle Videnskaber. Enhver, der har elsket den, bliver i en vis Forstand ulykkelig, men den, der aldrig har elsket den, er og bliver et pecus (et Fæ)!« Poesiens, Æsthetikens, Saga, det er Gösta Berlings.

Og hvem er Kavaliererne og Majorinderne o. s. v., o. s. v.

Ja, maa jeg bede Dem om at skaffe Dem Bogen og om at læse den, for det er rigtignok slet ikke min Mening at genfortælle den.

Jeg har allerede sagt meget til Gunst for den. Det er ikke lidt, at et levende Hjærte slaar i den og at en Digter har skrevet den, men jeg kan tilføje: Selma Lagerlöf har god Forstand paa Sjælekyndighed.

Hun kender godt, hvad der bor i Mennesket, og hun forstaar at lodde det skjulte Dyb med et sikkert Øje for, hvad der er stort og hvad der er smaat i Aandens Verden. Derfor er hendes Bog med Rette blevet kaldet: »De stærke Følelsers Lovsang!«

Hadet, Kærligheden, Hengivelsen, med ét Ord — Liden-skaben —, det er de stærke Følelser, og Bogen er deres Lovsang.

Og alligevel er Livsanskuelsen i den dybt religiøs og i Bund og Grund sædelig.

Selma Lagerlöf er ikke noget naivt Pigebarn, som har indoptaget en svunden Tids sørgløse og legende Syn paa Livet. Tværtimod, hun er fuldstændig Nutidsmennesket,